

disputants-חולקים ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story מקרא-key:	statement-מימרא ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof
--	---

זבחים-כל הזבחים		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
איברי חטאת שנתערבו באיברי עולה - ר' אליעזר אומר: יתן למעלה, ורואה אני את בשר החטאת מלמעלה כאילו הן עצים	[רבי אליעזר]										■	⚡
תעובר צורתן ויצאו לבית השריפה.	חכמים:										■	⚡
מ"ט דרבי אליעזר?											⋈	
אמר קרא: (ויקרא ב) ואל המזבח לא יעלו לריח ניחוח, לריח ניחוח אי אתה מעלה, אבל אתה מעלה לשם עצים.	[רבי אליעזר]										⋈	!
ורבנן?												⚡
מיעט רחמנא אותם, אותם הוא דאי אתה מעלה אבל אתה מעלה לשם עצים, אבל מידי אחרניא לא.	[רבנן]											⋈
ורבי אליעזר?												⚡
אותם הוא דרבאי לך כבש כמזבח, אבל מידי אחרניא לא.	[רבי אליעזר]											⋈
ורבנן?												⚡
תיתי שמע מינה.	[רבנן]											⋈
מתניתין דלא כי האי תנא												⋈
לא נחלקו רבי אליעזר וחכמים על איברי חטאת שנתערבו באיברי עולה שיקרבו, ברובע ונרבע שלא יקרבו, על מה נחלקו? על איברי עולה תמימה שנתערבו באיברי בעלת מום	דתניא, אמר רבי יהודה:											⋈
יקרבו, ורואה אני את בשר מעלת מום למעלה כאילו הן עצים	שרבי אליעזר אומר:										■	⋈
לא יקרבו.	וחכמים אומרים:										■	⋈
ורבי אליעזר, מאי שנא רובע ונרבע? דלא חזו, בעלת מום נמי לא חזו?												⚡
בדוקין שבעין, ואליבא דר' עקיבא	רב הונא:											⋈
אם עלו לא ירדו.	דאמר: [רבי עקיבא]											⋈
אימר דאמר ר' עקיבא - דאי עבד, לכתחלה מי אמר?												⋈
הכא במאי עסקינן - כגון שעלו על גבי כבש.	רב פפא:											⋈
אי הכי, אפ"ל בעינייהן												⚡
אלא טעמיה דר' אליעזר, מיעט רחמנא מום בם הוא דלא ירצו, הא ע"י תערוכת ירצו.												⋈
ורבנן?												⚡
מום בם הוא דלא ירצו, הא עבר מומם ירצו.	[רבנן]											⋈
ור' אליעזר												⚡
מבם בהם.	[רבי אליעזר]											⋈
ורבנן?												⚡
בם בהם לא דרשי.	[רבנן]											⋈
אי הכי, רואה, הא רחמנא אכשריה												⚡
לדבריהם קאמר להו: לדידי רחמנא אכשריה, לדידכו אודו לי מיהא בשר בעלת מום כעצים דמי, מידי דהוה אבשר חטאת.	[רבי אליעזר]											⋈

מקרא-key: disputants-חולקים central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה insertion of an earlier segment-קודמת-פיסקה story-מעשה	מימרא-statement קושיא-challenge שאלה-question תירוק-answer ראיה-proof
--	--

זבחים-כל הזבחים		Talmud Navigator										
ממרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
ורבנן?												ז
הכא מאיסי, התם לא מאיסי.	[רבנן]											!
אברין באברין בעלי מומין - ר"א אומר: אם קרב ראש אחד מהן יקרבו כל הראשין, כרעים של אחד מהן - יקרבו כל הכרעים	[רבי אליעזר]											◇
אפי' קרבו כלם חוץ מאחד מהן - יצא לבית השריפה.	חכמים:											◇
לא הכשיר ר"א אלא שנים שנים, אבל אחד אחד לא.	רבי אלעזר:											◇
אפי' קרבו כולן חוץ מאחד מהן - יצא לבית השריפה	מתיב ר' ירמיה, וחכ"א:											ז
מאי אחד? זוג אחד.	אמר לו ר' ירמיה בר תחליפא, אסברה לך:											!
דם שנתערב במים - אם יש בו מראית דם כשר												■
נתערב ביין - רואין אותו כאילו הוא מים												■
נתערב בדם בהמה או בדם החיה - רואין אותו כאילו הוא מים	[ת"ק]											◇
אין דם מבטל דם.	רבי יהודה:											◇
נתערב בדם פסולין - ישפך לאמה												■
בדם התמצית - ישפך לאמה	[ת"ק]											◇
רבי אליעזר מכשיר.	[רבי אליעזר]											◇
אם לא נמלך ונתן - כשר.												■
ל"ש אלא שנפלו מים לתוך דם, - אבל נפל דם לתוך מים - ראשון ראשון בטל.	רבי חייא בר אבא א"ר יוחנן:											◇
ולענין כיסוי אינו כן, לפי שאין דחוי במצות.	רב פפא:											◇
הפיגול והנוטר והטמא שבללן זה בזה ואכלן - פטור, א"א שלא ירבה מין על חבירו ויבטלנו.	ריש לקיש:											◇
שמע מינה תלת: ש"מ איסורין מבטלין זה את זה, וש"מ נותן טעם ברוב לאו דאורייתא, וש"מ התראת ספק לא שמה התראה.												◇
עשה עיסה מן חזיתין ומן אורז, אם יש בה טעם דגן - חייבת בחלה, ואע"ג דרובא אורז	מתיב רבא:											ז
מדרבנן.												!
אי הכי, אימא סיפא:												ז
אדם יוצא בה ידי חובתו בפסח	[סיפא]											ז
אלא, מין בשאינו מינו - בטעמא, מין במינו - ברובא.												!
ונשער מין במינו כמין בשאינו מינו												ז
נתערב ביין - רואין אותו כאילו הוא מים	דתנן:											ז
מאי לאו רואין אותו ליין כאילו הוא מים												ז
לא, רואין אותו לדם כאילו הוא מים.												!
אי הכי, בטל מיבעי ליה												ז

disputants-חולקים נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review מובאה של פסיקה קודמת-insertion of an earlier segment מעשה-story מקרא-key:	מימרא-statement קושיא-challenge שאלה-question תירוק-answer ראיה-proof
---	--

זבחים-כל הזבחים		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
רואין אותו כאילו הוא יין אדום, אם דיהה מראהו - כשר, ואם לאו - פסול	ועוד תניא, רבי יהודה:	◊										עח:
תנאי היא		◊										עח:
דלי שיש בו יין לבן או חלב והטבילו - הולכין אחר הרוב	דתניא: [ת"ק]	◊										עח:
רואין אותו כאילו הוא יין אדום, אם דיהה מראהו - כשר, ואם לאו - פסול.	רבי יהודה:	◊										עח:
דלי שהוא מלא רוקין והטבילו - כאילו לא טבל, מי רגלים - רואין אותו כאילו הן מים, מלא מי חטאת - עד שירבו המים על מי חטאת	ורמינהי:	◊										עח:
מאן שמעת ליה דאית ליה רואין? רבי יהודה וקתני דסגי ליה ברובא		◊										עח:
לא קשיא: הא דידיה, הא דרביה	אביי:	◊										עח:
אין דם מבטל דם, אין רוק מבטל רוק, ואין מי רגלים מבטלין מי רגלים.	דתניא. רבי יהודה אומר משום רבן גמליאל:	◊										עט:
בדלי שתוכו טהור וגבו טמא עסקינן, דמדינא סגי להו בכל דהו, ורבנן הוא דגזרו בהו דילמא חייס עלייהו ולא מבטיל ליה, וכיון דאיכא ריבויא לא צריך.	רבא:	◊										עט:
אמור רבנן בטעמא, ואמור רבנן ברובא, ואמור רבנן בחזותא	רבא:	◊										עט:
מין בשאינו מינו - בטעמא		◊										עט:
מין במינו - ברובא		◊										עט:
היכא דאיכא חזותא - במראה.		◊										עט:
ופליגא דרבי אלעזר		◊										עט:
כשם שאין מצות מבטלות זו את זו, כך אין איסורין מבטלין זו את זו.	דאמר רבי אלעזר:	◊										עט:
מאן שמעת ליה דאמר: אין מצות מבטלות זו את זו?		◊										עט:
הלל היא		◊										עט:
אמרו עליו על הלל הזקן שהיה כורכן בבת אחת ואוכלן, משום שנאמר: (במדבר ט) על מצות ומרורים יאכלוהו.	דתניא: [הלל]	◊										עט:
חרסן של זב זבחה - פעם ראשון ושני טמא, שלישי טהור במה דברים אמורים - שנתן לתוכו מים, אבל לא נתן לתוכו מים - אפילו עשירי טמא	תנן התם: [ת"ק]	◊										עט:
שלישי אע"פ שלא נתן לתוכו מים - טהור.	רבי אליעזר בן יעקב:	◊										עט:
מאן שמעת ליה דאמר: מין במינו לא בטיל? רבי יהודה		◊										עט:
פשתן שטוואתו נדה - מסיטו טהור, ואם היה לח - מסיטו טמא, משום משקה פיה	ורמינהו: [ת"ק]	◊										עט:
אף הרוטבו במים - טמא, משום משקה פיה ואפילו טובא.	רבי יהודה:	◊										עט:
שאני רוק דקרייר.	רב פפא:	◊										עט:
נתערב בדם הפסולין - ישפך לאמה.		◊										עט:
במאי קמיפלגי?		◊										עט:
בגזרין גזירה במקדש קא מיפלגי	רב זביד:	◊										עט:
גזרין	דמר סבר: [ת"ק]	◊										עט:
לא גזרין.	ומר סבר: [רבי אליעזר]	◊										עט:

disputants- חולקים central point for summary and review- נקודה מרכזית לסיכום וחזרה insertion of an earlier segment- קודמת- פיסקה story- מעשה key- מקרא:	statement- מימרא challenge- קושיא question- שאלה answer- תירוץ proof- ראיה
--	---

זבחים- כל הזבחים		Talmud Navigator												
ממרא	מאן דאמר	א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ												
דכולי עלמא גוזרין, והכא בדם התמצית מצוי לרבות על דם הנפש קא מיפלגי	רב פפא:											!	◇	עט:
שכיח	מר סבר: [ת"ק]											!	◇	עט:
לא שכיח.	ומר סבר: [רבי אליעזר]											!	◇	עט:
בשלמא לרב פפא, היינו דקתני: נתערב בדם הפסולין - ישפך לאמה, בדם התמצית - ישפך לאמה, אלא לרב זביד ליערביניהו וליתנינהו												?	◇	עט:
קשיא														עט:
דם תמימים בדם בעלי מומין - ישפך לאמה.														עט:
כוס בכוסות - רבי אליעזר אומר: אם קרב כוס אחד יקרבו כל הכוסות	[רבי אליעזר]											◇		עט:
אפילו קרבו כולן חוץ מאחד מהן - ישפך לאמה.	חכמים:											◇		עט:
הנתינין למטה שנתערבו בניתינין למעלה - רבי אליעזר אומר: יתן למעלה, ורואה אני את התחתונים מלמעלה כאילו הם מים ויחזור ויתן למטה	[רבי אליעזר]											◇		עט:
ישפך לאמה ואם לא נמלך ונתן - כשר.	חכמים:											◇		עט:
הנתינין במתנה אחת שנתערבו בניתינין במתנה אחת - ינתנו במתנה אחת														פ.
מתן ארבע במתן ארבע - ינתנו במתן ארבע														פ.
מתן ארבע במתנה אחת - ר"א אומר: ינתנו במתן ארבע	[רבי אליעזר]											◇		פ.
ינתנו במתנה אחת.	רבי יהושע:											◇		פ.
הרי הוא עובר על כל תגרע	אמר לו רבי אליעזר:											?	◇	פ.
הרי הוא עובר על כל תוסף	אמר לו רבי יהושע:											?	◇	פ.
לא נאמר כל תוסף אלא כשהוא בעצמן	אמר לו רבי אליעזר:											!	◇	פ.
לא נאמר כל תגרע אלא כשהוא בעצמו.	אמר לו רבי יהושע:											!	◇	פ.
כשנתת עברת על כל תוסף ועשית מעשה בידך, כשלא נתת עברת על כל תגרע ולא עשית מעשה בידך.	ועוד א"ר יהושע:											!	◇	פ.
לא הכשיר ר"א אלא שנים שנים, אבל אחד אחד לא.	רבי אלעזר:												◇	פ.
אפילו קרבו כולן חוץ מאחד מהן - ישפך לאמה	מתיב רב דימי, וחכמים אומרים: אמר ליה רבי יעקב דרבי ירמיה בר תחליפא, כוונתו											?	◇	פ.
מאי אחד? זוג אחד.												!	◇	פ.
וצריכא, דאי איתמר בהא, בהא קא"ר אליעזר, משום דאיתעביד ביה כפרתו, אבל בהא אימא מודי להו לרבנן ואי איתמר בהא, בהא קאמרי רבנן, אבל בהא אימא מודו לרבי אליעזר, צריכא.													◇	פ.
צלוחית שנפלו לתוכה מים כל שהן - ר"א אומר: יזה שתי הזאות	תנן התם: [רבי אליעזר]											◇		פ.
פוסלין.	חכמים:											◇		פ.
בשלמא רבנן סברי: יש בילה, והזאה צריכה שיעור, ואין מצטרפין להזאות. אלא רבי אליעזר מאי קסבר? אי קסבר אין בילה, כי מזה שתי הזאות מאי הוי? דילמא תרוייהו מיא קא מזן												?		פ.
אלא קא סבר יש בילה												!	◇	פ.
אי קסבר אין הזאה צריכה שיעור, למה לי שתי הזאות?												?		פ.
אלא קסבר הזאה צריכה שיעור												!	◇	פ.

disputants-חולקים central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה insertion of an earlier segment-קידמת-פיסקה story-מעשה	statement-מימרא challenge-קושיא question-שאלה answer-תירוץ proof-ראיה
מקרא-key:	

זבחים-כל הזבחים		Talmud Navigator									
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י
ואי קסבר אין מצטרפין להזאות, כי מזה שתי הזאות מאי הוי? ואי נמי מצטרפין להזאות, מי יימר דמלא ליה שיעורא?										ז	ו
לעולם יש בילה, והזאה צריכה שיעור, והכא במאי עסקינן - כגון שנתערבו אחת באחת.	ריש לקיש:								!		ו
לעולם יש בילה, והזאה אין צריכה שיעור, וקנסא דקנסו רבנן כי היכי דלא משתרש ליה.	רבא:								!		ו
[מים כל שהן תנן] ואין בילה יזה שתי הזאות.	רב אשי:								!		ו
לדברי ר"א, הזאה כל שהוא מטהרת, הזאה אין צריכה שיעור, הזאה מחצה כשר ומחצה פסול	מיתבי, רבי:								ז		ו
הנתינין למעלה שנתערבו בנתינין למטה - רבי אליעזר אומר: יתן למעלה ורואה אני את התחתונים כאילו הם מים והתחתונים עלו לו	ועוד תניא: [רבי אליעזר]								ז		ו
ואי אמרת אין בילה, אמאי עלו לו? דילמא קיהיב עליונים למטה והתחתונים למעלה									ז		ו
הכא במאי עסקינן - כגון דאיכא רובא עליונים, וקא יהיב למעלה שיעור תחתונים ועוד.									!		ו
הא תחתונים עלו לו קתני									ז		ו
לשם שירים.									!		ו
נתן למטה ולא נמלך - ר"א אומר: יחזור ויתן למעלה, והתחתונים עלו לו	ת"ש: [רבי אליעזר]								ז		ו
הכא נמי ברובא עליונים, וקא יהיב למעלה שיעור תחתונים ועוד.									!		ו
והא תחתונים עלו לו קתני									ז		ו
לשם שירים.									!		ו
נתנן למעלה ולא נמלך - אלו ואלו מודים שיחזור ויתן למטה, ואלו ואלו עלו לו	ת"ש:								ז		ו
הכא נמי ברובא עליונים, וקא יהיב למעלה שיעור תחתונים ועוד.									!		ו
והא אלו ואלו עלו לו קתני									ז		ו
מי קתני אלו ואלו מודים? אלו ואלו עלו לו קתני, סיפא אתאן לרבנן, דאמרי: יש בילה.									!		ו
הנתינין במתנה אחת שנתערבו בנתינין במתנה אחת - ינתנו במתנה אחת	תא שמע:								ז		ו
ואי אמרת אין בילה, אמאי ינתנו במתנה אחת? דילמא מהאי קיהיב ומהאי לא קיהיב									ז		ו
כגון שנתערבו אחת באחת.									!		ו
מתן ארבע במתן ארבע									ז		ו
הכא נמי שנתערבו ארבע בארבע.									!		ו
מתן ארבע במתנה אחת									ז		ו
וכי תימא: ה"נ בנתערב באחת									!		ו
אי הכי, אמר לו רבי יהושע: הרי הוא עובר על בל תוסיף, הכא בל תוסיף מהיכא?									ז		ו
בבלול לא פליגי, כי פליגי - בכוסות, לר"א אית ליה רואין, לרבנן לית להו רואין.	אלא אמר רבא:								!		ו
ובבלול לא פליגי?									ז		ו
לא נחלקו ר"א וחכמים על דם חטאת שנתערב בדם עולה שיקרב, ברובע ונרבע שלא יקרב, על מה נחלקו? על דם תמימה שנתערב בדם בעלת מום	והתניא, א"ר יהודה:								ז		ו

מירא-statement challenge-קושיא question-שאלה answer-תירוץ! proof-ראיה	חולקים-disputants נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review <מובאה של פיסקה קודמת-insertion of an earlier segment Oמעשה-story
מקרא-key:	

זבחים-כל הזבחים		Talmud Navigator										
מירא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
יקרב בין בבלול בין בכוסות	שר"א אומר:	◊								ז	◊	
לא יקרב	וחכ"א:	◊								ז	◊	
רבי יהודה אליבא דר"א מתני בין בבלול בין בכוסות, ורבנן בכוסות פליגי.		◊								!		
לא שנו אלא תחלת חטאת ועולה, אבל סוף חטאת ועולה - דברי הכל מקום עולה מקום שירים	אביי:	◊										
שירים צריכין איצטבא.	א"ל רב יוסף, הכי אמר רב יהודה:	◊										
לא שנו אלא תחלת חטאת ועולה, אבל סוף חטאת ועולה - דברי הכל מקום עולה מקום שירים.	וכן אמר ריש לקיש:	◊								◊		
עדיין היא מחלוקת.	רבי יוחנן, ואיתימא רבי אלעזר:	◊								◊		
קדש הם - שאם נתערב בדם קדשים אחרים יקרבו מאי לאו סוף עולה ובכור, וש"מ: מקום עולה מקום שירים	מתיב רב הונא בר יהודה:	◊								ז		
לא, תחילת עולה ובכור.		◊								!		
ומאי קא משמע לן? דאין עולין מבטלים זה את זה, האי (ויקרא טז) מולקח מדם הפר ומדם השעיר נפקא		◊								ז		
תנאי היא, איכא דנפקא ליה מהכא, ואיכא דנפקא ליה מהכא.		◊								!		
(ויקרא א) והקריבו בני אהרן את הדם וזרקו את הדם - מה ת"ל דם דם? שיכול אין לי אלא אלו שנתערבו בתמורתה שאף מחיים תקרב, מנין לרבות תודה ושלמים? מרבה אני תודה ושלמים שבאין בנדר ונדבה כמותה, מנין לרבות את האשם? מרבה אני את האשם שטעון מתן ד' כמותו, בכור ומעשר ופסח מנין? ת"ל: דם דם	מתיב רבא:	◊								ז		
מאי לאו סוף עולה ובכור, ושמע מינה: מקום עולה מקום שירים		◊								ז		
לא, תחילת עולה ובכור.		◊								!		
ומאי קמ"ל? דאין עולין מבטלין זה את זה, מולקח מדם הפר ומדם השעיר נפקא		◊								ז		
תנאי היא, איכא דנפקא ליה מהכא, ואיכא דנפקא ליה מהכא.		◊								!		
והני תנאי מולקח מדם הפר ומדם השעיר לא ילפי - קסברי: אין מערבין לקרנות, מדם דם לא ילפי דם דם לא משמע להו, אלא מקודש הם מאי טעמא לא ילפי?		◊								ז		
קודש הם - הם קריבין, ואין תמורתן קריבה.	קסברי:	◊								!		
ואידך?		◊								ז		
נפקא ליה (ויקרא כז) מאם שור אם שה לה' הוא - הוא קרב, ואין תמורתו קריבה.	[אידך]	◊								!		
נתן למעלה ולא נמלך - אלו ואלו מודים שיחזור ויתן למטה, אלו ואלו עולין לו	ת"ש:	◊								ז		
מאי לאו דאיערוב חטאת ועולה, וכיון דיהיב ליה למעלה הו' להו שירים, וקתני: אלו ואלו מודים שיחזור ויתן למטה, ושמע מינה: מקום עולה מקום שירים		◊								ז		
הכא במאי עסקינן - כגון דאיערב חטאת החיצונה בשירים הפנימים.	כי אתא רב יצחק בר יוסף אמר, אמרי במערבא:	◊								!		
ונימא מר: כגון דאיערב בשירים	א"ל אביי:	◊								ז		
דלמא הא קמ"ל, אפילו למ"ד שירים מעכבין, חסרו - אין מעכבין.		◊								!		
הא אוקימנא ההיא ברובא עליונים, וקא יהיב למעלה שיעור תחתונים ועוד	רבא תוספאה לרבינא:	◊								ז		
ה"מ למאן דאמרו מעיקרא אין בילה, מסקנא בכוסות פליגי.	א"ל: [רבינא]	◊								!		
הנתינין בפנים שנתערבו בנתינין בחוץ - ישפכו לאמה.		◊										

מקרא-key: disputants-חולקים central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה insertion of an earlier segment-קודמת-פסקה story-מעשה	statement-מימרא challenge-קושיא question-שאלה answer-תירוץ proof-ראיה
---	--

Talmud Navigator													א	
זבחים-כל הזבחים													ב	
מימרא													ג	
מאן דאמר													ד	
נתן בחוץ וחזר ונתן בפנים - כשר													פא:	
בפנים וחזר ונתן בחוץ - רבי עקיבא פוסל													פא:	
מכשירים													פא:	
כל דמים שנכנסו לכפר בהיכל - פסולין													פא:	
חטאת בלבד													פא:	
אף האשם, שנאמר: (ויקרא ו) כחטאת כאשם.													פא:	
וניפלוג נמי ר"א בהא													פא:	
היכי ליעביד?													פא:	
נתיב בחוץ והדר נתיב לפנים													פא:	
כשם שמצוה להקדים עליונים לתחתונים, כך מצוה להקדים פנים לחוץ													פא:	
ונתיב לפנים והדר נתיב לחוץ													פב:	
כיון דאיכא חטאת ואשם דכי נכנס דמן פסולין, לא פסיקא ליה.													פב:	
שהיה ר"ע אומר וכו'.													פב:	
משל למה הדבר דומה? לתלמיד שמזג לרבו בחמין, ואמר לו: מזוג לי, אמר לו: במה? אמר לו: לא בחמין אנו עסוקין? עכשיו בין בחמין בין בצונן - הכא נמי, מכדי בחטאת עסקינן ואתי, חטאת דכתב רחמנא ל"ל? אלא לאו חטאת קאמינא לה אלא כל קדשים.													פב:	
מכדי איתרבו כל קדשים לגבי מזבח לענין מריקה ושטיפה חטאת דכתב רחמנא ל"ל? ש"מ: חטאת אין, מידי אחרינא לא - והא לא דמיא אלא לתלמיד שמזג לרבו בין בחמין בין בצונן, אמר לו: אל תמזוג לי אלא חמין													פב:	
אלא טעמא דר"ע מחטאת וכל חטאת													פב:	
חטאת - אין לי אלא חטאת, קדשי קדשים מנין? ת"ל: (ויקרא ו) כל חטאת, קדשים קלים מנין? ת"ל: וכל חטאת, דברי ר"ע													פב:	
אמר לו רבי יוסי הגלילי:													פב:	
כלפי לייא?													פב:	
אלא ה"ק: אין לי אלא חטאת נקבה, חטאת זכר מנין? ת"ל: וכל חטאת.													פב:	
וסבר רבי יוסי הגלילי האי קרא להכי הוא דאתא?													פב:	
כל הענין כולו אינו מדבר אלא בפרים הנשרפים ושעירים הנשרפים, לשרוף פסוליהן אבית הבירה ולעמוד בלא תעשה על אכילתו													פב:	
חטאת שנכנס דמה לפני ולפנים מנין?													פב:	
(ויקרא י) הן לא הובא													פב:	
לדבריו דר"ע קאמר.													פב:	
חטאת שקבל דמה בשני כוסות, יצא אחד מהן לחוץ - הפנימי כשר													פב:	
נכנס אחד מהם לפנים - ר' יוסי הגלילי מכשיר בחיצון													פב:	
פוסלין.													פב:	

מירא-statement קושיא-challenge שאלה-question ! תירוץ-answer ראיה-proof	♦ חולקים-disputants נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story
מקרא-key:	

זבחים-כל הזבחים		Talmud Navigator									
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י
מה אם במקום שהמחשבה פוסלת בחוץ - לא עשה את המשורר כיוצא, מקום שאין המחשבה פוסלת בפנים - אינו דין שלא נעשה את המשורר כנכנס.	רבי יוסי הגלילי:										פב.
נכנס לכפר אע"פ שלא כפר - פסול, דברי ר"א	[רבי אליעזר]										פב.
עד שיכפר	רבי שמעון:										פב.
אם הכניס שוגג - כשר.	רבי יהודה										פב.
כל הדמים פסולין שנתנו ע"ג המזבח - לא הרצה הציץ אלא על הטמא, שהציץ מרצה על הטמא ואינו מרצה על היוצא.											פב.
ק"ו, ומה במקום שמחשבה פוסלת בחוץ - לא פסל דם שבחוץ את שבפנים, מקום שאין מחשבה פוסלת בפנים - אינו דין שלא יפסול דם שבפנים את שבחוץ	תניא, א"ר יוסי הגלילי:										פב.
הרי הוא אומר: (ויקרא ו) אשר יובא מדמה, אפילו מקצת דמה.	אמרו לו:										פב.
ק"ו ליוצא מעתה, ומה במקום שאין מחשבה פוסלת בפנים - פסל דם שבפנים את שבחוץ, מקום שמחשבה פוסלת בחוץ - אינו דין שיפסול דם שבחוץ את שבפנים	אמר להם: [רבי יוסי הגלילי]										פב.
הרי הוא אומר: אשר יובא, הנכנס פסול ואין היוצא פסול.	אמרו לו:										פב.
ותהא מחשבה בפנים פוסלת מקל וחומר: ומה במקום שלא פסל דם שבחוץ את שבפנים - מחשבה פוסלת בחוץ, מקום שפסל דם שבפנים את דם שבחוץ - אינו דין שתהא מחשבה פוסלת בפנים											פב.
הרי הוא אומר: (ויקרא ז) ביום השלישי, מקום שיהא משולש, בדם בבשר באימורים.											פב.
ולא תהא מחשבה פוסלת בחוץ מקל וחומר: ומה מקום שפסל דם שבפנים את שבחוץ - אין מחשבה פוסלת בפנים, מקום שלא פסל דם שבחוץ את שבפנים - אינו דין שלא יהא פוסל מחשבה בחוץ											פב:
ת"ל: שלישי - זהו חוץ לזמנו, פיגול - זהו חוץ למקומו.											פב:
בשר היוצא לחוץ - פסול, הנכנס לפנים - כשר											פב:
שיהא בדין שפסול, ומה במקום שלא פסל דם שבחוץ את שבפנים - בשר היוצא לחוץ פסול, מקום שפסל דם שבפנים את שבחוץ - בשר הנכנס בפנים אינו דין שיפסול											פב:
הרי הוא אומר: מדמה, דמה ולא בשר.											פב:
ק"ו לבשר היוצא מעתה, ומה במקום שפסל דם שבפנים את שבחוץ - בשר הנכנס לפנים כשר, מקום שלא פסל דם שבחוץ את שבפנים - בשר היוצא לחוץ אינו דין שכשר											פב:
הרי הוא אומר (שמות כב) ובשר בשדה טרפה לא תאכלו, כיון שיצא בשר חוץ למחיצתו - נאסר.											פב:
פנימה - אין לי אלא פנימה, היכל מנין? ת"ל: (ויקרא י) אל הקדש פנימה.	תנו רבנן:										פב:
ויאמר קודש ואל יאמר פנימה											פב:
בא זה ולימד על זה, מידי דהוה אתושב ושכיר	רבא:										פב:
תושב - זה קנוי קנין עולם, שכיר - זה קנוי קנין שנים	דתניא:										פב:
יאמר תושב ואל יאמר שכיר, ואני אומר: קנוי קנין עולם אינו אוכל, קנוי קנין שנים לא כ"ש											פב:
אילו כן, הייתי אומר: תושב - זה קנוי קנין שנים, אבל קנוי קנין עולם יהא אוכל, בא שכיר ולימד על תושב, שזה קנוי קנין עולם, וזה קנוי קנין שנים ואינו אוכל.											פב:
בשלמא התם תרי גופי נינהו, דאי נמי כתב רחמנא יאכל הוה שכיר הוה ליה שכיר מילתא דאית בק"ו ומילתא דאית בק"ו טרח וכתב לה קרא, אלא הכא כיון דאיפסל בהיכל, לפני ולפנים מאי בעי?	א"ל אביי:										פב:
לא נצרכא אלא לדרך משופש.	אלא אמר אביי:										פב:
והא הבאה כתיב ביה	א"ל רבא:										פב:
כל מידי דחשיב עליה לפני ולפנים לא מיפסל בהיכל.	אלא אמר רבא:										פב:

Talmud Navigator										
א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ										
מאן דאמר										
זבחים-כל הזבחים										
מימרא										
פב:	◊	▲							בעי רבא:	פר העלם דבר של צבור ושעיר עבודת כוכבים שהכניס דמן לפני ולפנים, מהו? מי אמרי' - אל הקודש פנימה - כל היכא דקרינן אל הקודש קרינן ליה פנימה, כל היכא דלא קרינן אל הקודש לא קרינן פנימה, או דלמא שלא במקומן הוא?
פב:	◊	▲								ואם תימצי לומר: שלא במקומן הוא, פר ושעיר של יום הכיפורים שהזה מדמן על הבדים והוציאן להיכל והכניסן, מהו? מי אמרינן: מקומן הוא, או דלמא הואיל ונפק נפק?
גז:	◊	▲								ואם תימצי לומר: הואיל ונפק נפק, הוזה מדמן על הפרכת והוציאו למזבח והכניסן, מהו? הכא ודאי חד מקום הוא, או דילמא יציאה קרינא ביה?
פג:	◊		■							תיקו.
פג:	<	■								נכנס לכפר.
פג:	◊	■	◆						תניא, רבי אליעזר:	נאמר כאן לכפר בקודש, ונאמר להלן (ויקרא טז) וכל אדם לא יהיה באהל מועד בבואו לכפר בקדש, מה להלן בשלא כיפר, אף כאן בשלא כיפר
פג:	◊	■	◆						רבי שמעון:	נאמר כאן לכפר, ונאמר להלן (ויקרא טז) ואת פר החטאת ואת שעיר החטאת אשר הובא את דמם לכפר, מה להלן בשכיפר, אף כאן בשכיפר.
פג:		▲								במאי קמיפלגי?
פג:	◊	!	■						מ"ס: [רבי אליעזר]	דנין חוץ מחוץ, ואין דנין חוץ מבפנים
פג:	◊	!	■						ומ"ס: [רבי שמעון]	דנין בהמה מבהמה, ואין דנין בהמה מאדם.
פג:	<	■							רבי יהודה:	[אם הכניס שוגג - כשר]
פג:	◊	■								הא מזיד - פסול
פג:	◊	▲								בשכיפר או בשלא כיפר?
פג:	◊	!	■	▲					רבי ירמיה:תניא:	ממשמע שנאמר: ואת פר החטאת ואת שעיר החטאת אשר הובא את דמם לכפר בקודש, מה ת"ל (ויקרא טז) והשורף?
פג:		!	■	ז						מה תלמוד לומר והשורף? לגופיה איצטריך
פג:	◊	!	■	▲						אלא מה ת"ל חטאת חטאת?
פג:	◊	!	■	!					[רבי יהודה]	לפי שלא למדנו אלא לפר ושעיר של יום הכפורים שנשרפין אבית הדשן מטמאין בגדים, שאר נשרפין מניין? ת"ל: חטאת חטאת, דברי רבי יהודה
פג:	◊	!	■	!					רבי מאיר:	אינו צריך, הרי הוא אומר ואת פר החטאת ואת שעיר החטאת, שאין תלמוד לומר לכפר, מה תלמוד לומר לכפר? לימד על כל המתכפרים שהשורפן מטמא בגדים.
פג:		!	■	ז						ורבי יהודה?
פג:	◊	!	■	!					[רבי יהודה]	לכפר לא משמע ליה.
פג:	◊	!								מאי טעמא? לאו משום דמיבעיא ליה לגזירה שוה.
	◊									הדרך עלך כל הזבחים שנתערבו

disputants- חולקים- ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת- insertion of an earlier segment story- מעשה- key- מקרא:	statement- מימרא- ⚡ קושיא- challenge ^ שאלה- question ! תירוץ- answer ■ ראיה- proof
--	--

זבחים-המזבח מקדש		Talmud Navigator												
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	מ	פג:
המזבח מקדש את הראוי לו.													■	פג.
כל הראוי לאישים - אם עלה לא ירד, שנאמר: (ויקרא ו) היא העולה על מוקדה, מה עולה שהיא ראויה לאישים - אם עלתה לא תרד, אף כל שהוא ראוי לאישים - אם עלה לא ירד.	רבי יהושע:												■	פג.
כל הראוי למזבח - אם עלה לא ירד, שנאמר: היא העולה על מוקדה על המזבח, מה עולה שהיא ראויה למזבח - אם עלתה לא תרד, אף כל דבר שהוא ראוי למזבח - אם עלתה לא תרד.	רבן גמליאל:												■	פג.
אין בין דברי רבן גמליאל לדברי רבי יהושע אלא הדם והנסכים, שרבן גמליאל אומר: לא ירדו, ורבי יהושע אומר: ירדו.													■ ■	פג.
הזבח כשר ונסכים פסולין, הנסכים כשירים והזבח פסול, אפי' זה וזה פסולין - הזבח לא ירד, והנסכים ירדו.	רבי שמעון:												■	פג.
ראוי לו - אין, שאין ראוי לו - לא													■	פג:
למעוטי מאי?													^	פג:
למעוטי קמצין שלא קידשו בכלי.	רב פפא:												◇	פג:
מאי שנא מדעולא?	מתקיף לה רבינא:												⚡	פג:
אימורי קדשים קלין שהעלן לפני זריקת דמן לא ירדו, נעשו לחמו של מזבח	דאמר עולא:												⚡	פג:
הנך לא מיחסרו מעשה בגופייהו, הני מיחסרו מעשה בגופייהו.													◇	פג:
כל הראוי לאישים כו'.	רבי יהושע:												■	פג:
ורבן גמליאל נמי הכתיב: עולה על מוקדה													⚡	פג:
ההוא לאהדורי פוקעין הוא דאמא.	[רבן גמליאל]												◇	פג:
ואידך לאהדורי פוקעין מנא ליה?													⚡	פג:
נפקא ליה מאשר תאכל האש.	[רבי יהושע]												◇	פג:
ואידך?													⚡	פג:
ההוא מיבעי ליה: לעכולי עולה אתה מחזיר, ואי אתה מחזיר עכולי קטורת	[רבן גמליאל]												◇	פג:
(ויקרא ו) אשר תאכל האש את העולה על המזבח - עכולי עולה אתה מחזיר, ואי אתה מחזיר עכולי קטורת.	דתני רבי חנינא בר מניומי בר' אלעזר בן יעקב:												■	פג:
ואידך?													⚡	פג:
לאו ממילא ש"מ דעכולי עולה מהדרינן?	[רבי יהושע]												◇	פג:
כל הראוי כו'.	רבן גמליאל:												■	פג:
ורבי יהושע נמי הכתיב: מזבח													⚡	פג:
ההוא מיבעי ליה: מאי קאמר רחמנא? כל הראוי למוקדה מקדש מזבח.	[רבי יהושע]												◇	פג:
ואידך?													⚡	פג:
מזבח אחרינא כתיב.	[רבן גמליאל]												◇	פג:
ואידך?													⚡	פג:
חד להיכא דהיתה לה שעת הכושר, וחד להיכא דלא היתה לה שעת הכושר.	[רבי יהושע]												◇	פג:

disputants-חולקים central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה insertion of an earlier segment-קודמת-פיסקה story-מעשה מקרא-key:	statement-מימרא challenge-קושיא question-שאלה answer-תירוץ proof-ראיה
--	---

זבחים-המזבח מקדש		Talmud Navigator									
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י
ואידך?									ז		פג:
כיון דפסולין נינהו ורבינא רחמנא, לא שנא היתה לו שעת הכושר, לא שנא לא היתה לו שעת הכושר.	[רבן גמליאל]								!		פג:
הזבח כשר כו'.	רבי שמעון:										פג: <
עולה - מה עולה הבאה בגלל עצמה, אף כל הבאין בגלל עצמן, יצאו נסכים הבאין בגלל זבח	תניא, רבי שמעון:										פג: <
מתוך שנאמר (שמות כט) כל הנוגע במזבח יקדש, שומע אני בין ראוי ובין שאינו ראוי, ת"ל: (שמות כט) כבשים, מה כבשים ראויין, אף כל ראוי	רבי יוסי הגלילי:										פג: <
(שמות כט) עולה מה עולה ראויה, אף כל ראויה.	רבי עקיבא:										פג: <
מאי בינייהו?									^		פג:
עולת העוף פסולה איכא בינייהו, מר מייתי לה מעולה, ומר מייתי לה מכבשים.	רב אדא בר אהבה:								!		פג: <
ולמאן דמייתי לה מכבשים, הכתיב: עולה									ז		פג:
אי כתיב כבשים ולא כתיב עולה, ה"א אפילו מחיים, כתב רחמנא עולה.									!		פג: <
ולמאן דמייתי ליה מעולה, הא כתיב: כבשים									ז		פג:
אי כתיב עולה ולא כתיב כבשים, הוה אמינא אפילו מנחה, כתב רחמנא כבשים.									!		פג: <
מאי איכא בין הני תנאי להני תנאי דמתניתין?									^		פג:
קמצים שקדשו בכלי איכא בינייהו, לתנאי דידן - לא ירדו, לתנאי דמתניתא - ירדו.	רב פפא:								!		פג: <
מנחה הבאה בפני עצמה, לדברי כולן - לא תרד, לדברי רבי יוסי הגלילי ור"ע - תרד. מנחה הבאה עם הזבח, לדברי ר"ג ורבי יהושע - לא תרד, לדברי כולן - תרד. נסכים הבאין בפני עצמן, לדברי כולן - ירדו, לדברי ר"ג ור"ש - לא ירדו. נסכין הבאין עם הזבח, לדברי כולן - ירדו, לדברי ר"ג לחודיה - לא ירדו.	ריש לקיש:										פג: <
פשיטא									ז		פג: פד.
מנחה הבאה בפני עצמה איצטריכא ליה, וכדרבא									!		פג: פד.
מתנדב אדם מנחת נסכים בכל יום.	דאמר רבא:								!		פג: פד.
ונשמעין כדרבא									ז		פג: פד.
נסכים הבאים עם הזבח איצטריכא ליה, דקא מקרב להו למחר וליומא אחרא, ס"ד אמינא, הואיל ואמר מר: (במדבר כט) מנחתם ונסכיהם - בלילה, מנחתם ונסכיהם - למחר, כנסכים הבאין בפני עצמן דמו ומודי ר"ש דלא ירדו, קמ"ל.									!		פג: פד.